

Ik geloof

Verkennen

De Belgische grondwet is een tekst die een groot deel van ons leven bepaalt. De Universele Rechten van de Mens zijn over de hele wereld van groot belang. Maar zou jij enkele artikelen kunnen opnoemen? Het zijn teksten van groot belang, maar we gaan er vaak achteloos aan voorbij. Zo ook met enkele teksten binnen de Katholieke Kerk.

Verdiepen

Net na de homilie volgt, na enkele ogenblikken stilte, de geloofsbelijdenis. Iedere eucharistieviering op zon- en feestdagen opnieuw, belijden we ons geloof volgens dezelfde geijkte formules. Maar van waar komt deze tekst eigenlijk?

In het Nieuwe Testament vinden we reeds verschillende geloofsbelijdenissen. ‘Mijn Heer en mijn God’ zegt de ongelovige Thomas, en ‘U bent de Messias, de Zoon van de levende God’ zegt Petrus.

Eén van de eerste aanzetten voor een echte samenvatting van ons geloof, vinden we bij Ireneüs van Lyon in de tweede eeuw. Deze bevat reeds de drie grote delen – Vader, Zoon en Heilige Geest. Later zullen er nog enkele versies ontstaan. De twee belangrijkste, die door de Kerk ook gebruikt worden in de liturgie, zijn het Credo van Nicea-Constantinopel (uit de 4de eeuw) en de korte geloofsbelijdenis van de apostelen, deze zullen wij gebruiken. Er zijn ook hele korte geloofsbelijdenissen, denk maar aan het kruisteken. Het vat de essentie samen: ‘In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.’ Allemaal vatten ze de kern van ons geloof samen.

De oorsprong van de apostolische geloofsbelijdenis komt eigenlijk uit de doopliturgie. Daar werd het in vraagvorm gesteld. ‘Gelooft gij in...’. Deze vorm komt ook terug in de Paaswake, de belangrijkste viering van het jaar, waarin iedere gedoopte zijn geloof hernieuwt. Gelooft gij...? Ja, ik geloof.

Waarom belijden we ons geloof? Het belijden van ons geloof is eigenlijk een antwoord op God. In de eucharistieviering, na het horen van de lezingen en de homilie, antwoorden wij op God. Hij spreekt tot ons en wij spreken tot Hem terug. Ja, ik geloof.

Het is niet enkel een antwoorden omdat het moet, of om mee te doen met rest. Het is een antwoorden in vrijheid. We belijden het als ‘ik’. Niet wij geloven, of zij geloven, maar ik geloof. Het is vanuit onze vrije wil en eigen instemming, vanuit ons eigen ja. Tegelijk belijden we het met de hele Kerk, verspreid over de hele aarde. We belijden het met de vele mensen voor ons, en we belijden het met de vele mensen naast en na ons. Allemaal verschillend, maar één in geloof met een identieke geloofsbelijdenis.

Een beetje zoals de grondwet van een land dat ik al aanhaalde. Het vat de ziel van de natie samen.

Zo ook, met onze geloofsbelijdenis. Het vat de essentie samen van in Wie we in geloven. De kern van in Wie wij in geloven, is de geloofsbelijdenis. Het is dus niet zomaar een tekst om af te rammelen, of enkele woorden in te veranderen. Maar echt de essentie.

Verbinden

Misschien kan je als uitdaging, tijdens de Veertigdagentijd de geloofsbelijdenis bewust meebidden? Laat je daarbij niet afschrikken door de moeilijke woorden, maar laat deze belangrijke tekst tot jou doordringen. Bekijk elke zondag tot en met Pasen de volgende filmpjes en dan kan je, met Pasen, volledig vrij en instemmend bevestigen: Ja, ik geloof!